

REVISTA LITERARA

raportaj - satira - umor

Inregistrat la Tribunalul Arad, Sectia III Nr. 221938

Director:

SIMION NICLEA

Redactia si Administratia

ARAD

Str. V. Babeş Nr. 10.

Telefon: 10-83

ABONAMENTE:

150 lei anual, 3 dolari pt. America

500 lei pt. intreprinderile mijlocii;

1000 lei anual pt. marile intreprinderi. Abonamentele se platesc inainte.

Pe marginea vietii

— Intâmplări vesele și triste —

Culese și drese de Radu Baltag

Plaja, — am spus-o de atâtea ori — oferă celui ce știe să vadă să înțeleagă, o mulțime de lucruri cari te fac să izbucnești, fără să înrâs, sau, tot fără voie să-ți lacrimile în ochi. Noi, aici, cum de toate, dar mai cu seamă cele vesele, căci nu vrem să îngem nici noi și nici cei ce ne însoțesc.

Astfel, plimbându-ne mai serile cute, fără nici o treabă în lungul plajelor de pe corso, atenția ne-a fost furată de un alif pe care scria: Chiloși noi pentru dame cu prețuri vechi.

Într-o seară, pe când familia mea cunoscut intelectual arădan, se afla la o masă, în prezența moștenitorilor ce n'a împlinit încă cinci ani — mergea la balul „Gloriei”, pușca întrebă:

— Mămicco, balul se ține la Mureș?
— De ce întrebă pușca?
— Pentru că vâd că te îmbraci astă vară când eram la strand!...

Și înainte de a se băstămăji lumea, mai delicioase glume erau acele care se vorbea de popă, țigani etc. Acum glumele sunt de altă natură și popii și țiganii și ei s'au domnit sau poate s'au domnit, așa că și glumele cu ei sunt de altă natură. Poate și faptele lor, dar asta se vedează mai puțin, din punct de vedere umoristic. În schimb, sunt mai multe din alt punct de vedere. Iată, într-o zi, ce ne comunică un cunoscut dintr'un sat unde soartea a avut o primărie singur să fie de mare folos decât cea ortodoxă.

Și auzim prezlu Bobotezel, preotul și-a făcut căldura și buchetul de bușteni și a plecat să facă slujba în primărie. A dat și pe la primărie sau pe la casa primarului — nu știu ce bine — și tuturor le-a spus că s'au sărute numai primarul nu. O fi nitat — celălalt nu e posibil — sau nu, asta nu se poate ști. Cert este însă, că n'a mai suta de pe masă... Parcă-l pașă din vechime: „In Iordan boboteze Te Tu Doamne, sterge barda de la Ioane L. O ștersel dar mă ștersel, o băgal în straiță dar căzu în apă!”

scria zilele trecute în ziare, asupra României și în general asupra Europei Centrale și Sudice, că a fost un pal extraordinar de cald în același timp, aceleași ziare

scriau că în Finlanda și Rusia, acolo unde rușii mănâncă papară dela finlandezi, temperatura a crescut și zăpada a început să se topească.

— Cum o fi asta?
— Simplu!
— S'a încălzit aerul de atâtea bătăle de tun și explozii de bombe, iar vijalia atacurilor finlandeze a gonit frigul încoace spre noi!...
Te pomenești!

Unde duce organizarea

La București a fost descoperită o bandă de cerșetori, organizată după toate regulile afacerilor comerciale serioase, adică aveau: director, contabil, casier, controiori, registre și birou în regulă. Averele bandei se cifra la o sumă foarte importantă. Și nici nu era de mirare dacă fiecare membru câștiga și vărsa la casieria bandei câte 5—600 lei pe zi...

Care dintre noi câștigăm 5—600 lei în fiecare zi?
Vedeți unde duce organizarea marelui și a cerșitului!

Din Berlin se anunță că străzile ne mai fiind luminate de teama atacurilor aeriene, oamenii pentru a nu se ciocni unii de alții, poartă diferite insigne și nasturi ce luminează în întunec tocmai ca licuricii sau ceasurile cu fosfor. Cuțoanele, mai cu forol au luat-o mai înalte și au început să poarte pantofi ce luminează. Trebuie să fie extrem de interesant să vezi, în întunec o pereche de pantofi luminoși! Lucrul devine mai interesant că nu poți ști cine-l poartă, o duduiță nostimă sau o babă!

La noi — Doamne apără! — n'ar fi nevoie de așa ceva niciodată, deoarece fetele și cuțoanele sunt atât de tardate înnoț sunt adevărate becuri electrice, colorate ca cele de mare sărbătoare dela primărie...

Apoi, ca să continuăm idela, nici de interdicerea luminatului pe străzi n'ar fi nevoie, căci fi destul să iasă câte-unul mai cu moș pe stradă că imediat se face noapte, — atâtea-l de proști!...

În ultimul și congres, Alianța Internațională pentru sufragiul femeilor, a adus la cunoștința membrilor sale că în Danemarca nu mai există domnișoare... Nu că toate fetele s'ar fi măritat, dar de multă vreme femeilele dameze, inspi-

rându-se din uniformitatea de numere a bărbaților cari, celibatari ori însurați sunt toți domni, cereau guvernului ca toate femeile să se numească doamne, fie că sunt ori nu măritate! Această revendicare guvernul danez, ca un adevărat cavaler, a împlinit-o mai deunăzi.

S'a statornicit dar ca toate persoanele de sex feminin să fie numite Doamnă! Așadar pe viitor, tinerele daneze nu se vor însura decât cu doamne!... Așa au vrut suferitele!

Printre doctori sunt oameni de suflet și sunt și de acela cari nu umbli decât după canalul bolnavilor. Sunt și la Arad câțiva din aceștia. Și unul dintre ei, fu întrebă:

— De ce îți atât de mult doctore să știi ce mănâncă bolnavii d-tale la fiecare masă? Iți e atât de necesar la stabilirea diagnosticului?

— Nu. Dar foarte necesar la stabilirea prejuriilor.

Pușină lume știe că, în vechiul drept francez, există un text de desfacere de căsătorie care n'a fost de fel abrogat! E vorba de o lege votată de Parlamentul din Paris în 1770; astfel alcătuită:

„Ori care femeie ce va atrage în legătura căsătoriei un slujitor al Majestații sale, cu ajutorul vopselei, a parfumurilor, a dinților falsi și a părului artificial, a corsetelor, a cerceilor, a pantofilor cu tocari înalte și a șoldurilor false va fi urmărită și judecată pentru vrăjitorie, iar căsătoria va fi declarată nulă și neavenită...”

Codul civil, completat prin legea din 1 August 1905, numește asta: „Ingratitudine asupra calității măritii”.

Nu vi se pare că treaba asta e de actualitate și la noi?

Calcul

Un brav scoțian a cărui nevastă era rău bolnavă s'a decis în cele din urmă să meargă cu ea la un doctor specialist.

După ce o consultă serios, doctorul își făcu datoria, arătând scoțianului gravitatea boalei, anunțându-i în același timp că trebuie să-și facă o operație.

Scoțianul nu spuse nimic, eși în sala de așteptare unde timp de o oră stătu adâncit asupra unor calcule. Când reintră îi spuse surâzând doctorului:

— Renunț la operație; mă costă mai puțin înmormântarea.

Gila Iuân Nojiță șicire

Iacă mă frașilor
că eșim amu mai
tă ziu cu vo două
zile că dară nam
putut scrie că nea
Ingefat tinta pe ma-
să cu frigu aiestă,
Că dară tare maș

fu frig și fără niși o hoznă pântru nime. Numa neșce firșingai de prunși și ge fece or zis că amul țâșă ge brișcă pântru il că dară să pot dușie să să dele pe gjață aclo inge astă vară or bătut lopta cu o lopecică de șlur Că iam tât vâșă pe a eșcia cu nișce boconși cu feară pã il și pã alși cu ferăle în brânși mărgând pã ulța. Ba om mai văzut și fece cu feră ge așlea și îmbrăcace cu neșce năarajl lunji îmbrunbașl g'os la noșe, da bătâl toaca o șciuc inge să duc pând înto al am văzut pã on precen alu domnu drector că șlo luat și iel neșce feară ge așlea și o vinit cu tele la noi la redacție ge o zis că dă domnu drector că nu să dușie și iel să să dele pe gjață Domnu drector o zis că no mîncat mac cind o fost mic și pând amu niși șlupa șiori, numa dacă o mîna ge amu nănce apu so dușie și iel. Cum mă uitam io așa ca la mîrăzăute, domnu drector o zis că dă minie mă luoașe nu vrei să ce dușit tu să vezi cum or bolnăzî domni. Ba mă duc lo gîșe să nu mă duc că me mo tât plăcut să vâd domni bolnăzî. Și mam luat cu ptecinu așlea alu domnu drector și niam dus să v'gem cum să dau domni pã gjață.

Apu drept să vă spun num pare rău cam stat vo două șeasuri în frig gam căm ingeșă g'goalele și obgleușe gin opinși că dară am avut ce v'ge. Șocșivă și voi că aclo lângă școala ge prunși și lângă șcalda așlea inge tera să mă mîșșe rușinia, domni o șlobozîl apd înto grăgînd ge o îngeșat și șo făcut neșce geață ge niși la gețaria gin Montesa nam văzut Doamne bachel că la noi când îi gjață pã vale ies oamiri și o sparg ca să poată mere moara și dub-toarea ge rubi ge la Ramna și aiși domni șlobod apd ca să ngeață. Noa și așa tera gjață ca masa și pã le atăta spurc ge prunc și ge fece gișl tera greață ge il ca neșce fieră pușă pa pãpușl fugeau ca bolnăzî Noa că dară să dau prunși și fecile pã gjață asta nat mare lucru Da mat șod tera că pîntră il să băgasărd și neșce domni și doamne mai bătrăne. Apu nu șclau mere dă fealu fealului ase că mal dăgeau cu prea șinșitu șindot pã gjață dă nama tuna pãmăntu sub u. Niși asta nul rău. Mai rău il numa că dacă vrei să ce dușit aiși să ce dat pã gjață mal trebe să și plăceșci, că geașicea nu ce lasă nime. Apu dracu să preșeapă și lucru aiestă că mal incie o țără il Marșu Ingefat ca ciatra de nime nu să gângășce să marga să să dele aco pã gjață că hul cuștu-leșce nimica il musat să marga inge să plăceșce că întait loc nul bl-nie. Și aiși nama mulierile ts ge vînd că tele trebe să marga aclo ca să să fălească cu șremșale cu careș îmbrăcace

Mam tât mînerat io aclo și nu preșepem binte că șles fierde așele pã papușl la domni și doamne pând mam dat în vorbă cu unu geacloș și zîște că iel măiară g'noiu făcut ge domni pã geață. Așlea mîno spus că așteles patinle o pã limba noaștă neșce mășă. Atunși mam cam a-

Revista provinciei

În pagina aceasta au fost publicate până acum — și vor fi și de aci înainte — toate micile necazuri ale prietenilor noștri din județ. Dar nu știm cum se face, că de un timp încoace, colaborările acestea au cam slăbit. Oare care să fie cauza? Să se fi cumintit lumea sau împrejurările sunt de așa natură încât oamenilor nu le mai arde de... săcăeli? Nici una, nici alta, ci a treia: aproape toți colaboratorii noștri au plecat să-și facă datoria către Țară. Ceilalți, petrec și-și continuă viața de până aci, căci, de pildă, la Nădlac nu există săpământă în care cărciumarii să nu câștige de pe urma paharelor sparte sau ca vreun localnic să nu se uie chiorăș la câte un străin ce se amestecă printre fetele lor. La Butești, apoi, nu există seară în care să nu fie toată lumea la club, la bărfală și la examinarea faptelei

zilnice... La tren să nu se joace billiard; la Chișineu-Criș să nu se certe băeșii cu fetele sau să nu se „hărăiască” la cor; la Șepreuș să nu fie ceartă între mâna de intelectuali; la Gurahonț să nu se sboșească vreun românăș la vreun comerciant de pe ulița găril; la Șiria să fie pace între membrii corului; la Rădona fetele să nu se învidieze din cauza curtezanilor; la Săvârșin să treacă celebrele cursuri fără nici un incident; la Bărzava să nu fie ceartă la cooperativă; la Pecica să nu fie necaz din cauza dragostei, și așa mai departe...

Dar vedeți cine să ni le spună? Unii sunt concentrași, alții s'au înșurat și nu i mai lasă nevestele să se amestece...

Ei va însă țară bine'n țară și aduna-ne vom țară grămadă în jurul lui Bravo! căci fără el, viața e ca mâncarea fără sare!

Nălmagiu

Foaie verde din deluț
Sărmanu ce Lăzaruț
El acum a avansat
Dela prăvălie'n pat;
Și Luciu, dintr'un sculptor
A ajuns un vopsitor.
El vopsește măzgălește
Doamne, bine-i reușește!
El mai are meserie;
Știe face pălărie!..
Iar fratele Leontin
A rămas sorbind la vin
Fîndcă-această meserie
E cu mare veselie
Și la muncă și la drum
Și la umbra ce-a de prun.
Iar ortacu Arsenie
S'a lăsat de meserie
Și a deschis o prăvălie
Prăvălie de cheflie
Unde doamne atâția vin
De par'că sunt tot albini:
De pe sate și orașe
De unde vin femei frumoase,
Cu catrânțe împănate
Și cu brăurile late,
Voinice și frumoșele
De pare că sunt tot din stele..
El acum și-a adunat
Bani mulți pentru înșurat
Și dă Doamne ca să fie
Păcăleală pe Arsenie:
Cu bani ce i adunați
La câțanie întrebuițați.
Foaie verde de seacă
Todoruț, de lângă gară,
El la Arad când vine
Mănâncă numai smo bine
Cu portocalele-i certat
El de-a alea n'a mâncat
Portocale, portocale
Ești la Todor în căle!
Foaie verde de stejar
Milionarul din „Pietrar”
Lui „câșleaga” i-a sosit
Ca la fete de mărit
Și milioanele s'au înmulțit
Ca la Banca de Credit.
Și acuma el e fericit
Ca fata ce-a de mărit
Acum și a numărat
Zilele pân' la'nșurat
Luni Marți 1, Miercuri Joi 2
Vineri-Sâmbătă 3
Locă mamă și Dumineca
Ziua mea dorită..
Foaie verde de sălcuță
Șuglița cea micuță,
E micuță ca o cioară
Azi mâine și el s'ânsoară..
El acum e decorat
Că și-a clădit un palat
Lasă fie că i mândrie
Că a fost fecior sârac
Și acum el stă'n palat.

Când pe geam el privește
Pe cine Doamne zărește?
Pe vecină „dângă” mine
Cari totdeauna-mi prinde bine.
Și ea stă tot pe fereastră
De par'că e baroneasă
Și mereu să furisește
Iar vecinu o pândește
O pândește cu plăcere
Căi vecina-i cu avere.

Brad

— La un restaurant din localitate, în seara de Sfântu Ioan a fost un concert de „Balalaici”. Oara fiind întârziată spectatorii cu locuința mai departe de restaurant, au fost foarte revoltași că nu s'au putut culca până după oara unu, noaptea.

Să știe Mărcuț de acest concert, ar veni pe jos dela armată!

— Duduța care era vorba că se mărită la Lupeni, și era să se logodească la Sărbătorile trecute, din nefericire a rămas tot pe jos...

— O domnișoară dela noi pentru ca să-și cunoască prin vis viitorul său soț, în prima seară spre Bobotează a adus din vecini o pereche de pantaloni bărbătești, și a dormit cu ei la cap. Tot atunci s'a rugat cam în felul următor. O, Doamne, ajută-mi să pășesc și eu ca surorile mele.

— Domnișoarele „Bokhauz” sunt foarte fericite, și pe deplin mulțumite, că are cine le aduce patinele când vin dela patinaj.

Pâncota

O grămaduță de fete, ce nu și-au putut continua studiile, în timpul liber cât li-l lasă pîmbările pe lângă primărie și grajdurile domeniului își baț joc de celelalte fete ce continuă încă să-și vadă de carte. Oare nu se va găsi nimeni să le vină de hac?

Șebîș

Pe ghlăja dela Șebîș printre altele, se dă și o duduiță ce poartă un tricou — sau pulover — pe care mai mulți nu-l pot suferi. Păcătoși oameni! Auzi, să nu încapă ei de tricoul fetel! (Dar dacă ei nu încap de el din pricină că fata nu-l găsește demni să le acorde vreo atenție, atunci cum o fi chestia și pe unde scot domnișorii cămașa?)

Șeitîn

Pe unde trec cătanele
Se scumpesc și fetele!
Vezi mândro, dragostea mea,
Ți am trimis o cărțițică
Să citești și tu din ea,
Ca să așli dragostea.
Mult mă gândesc mândruțică
Căci te lăsați singurică.
Arde sufletul în mint
Când mă gândesc iar la tine.
Și „câșlegile” au venit
Pentru fete de mărit
În toată Dumineca
Ele se poi mărita.
Mândră cu sprânceana neagră
Ce și oi spune nu mi-i crede
Că sprâncene ca la tine
Nu sunt la Șeitîn la mine
Foaie verde de cucuță
Poezia e fâ-nă,
Și iar verde de zmochine
E făcută chiar de mine.
Și iar verde lemn domnesc
Să vă spun cum mă numesc:
Frunză verde măgheran
Sunt Soldatul Deliman
Și cu nume de Ștefan
Căci mă doare sufletu
Să vă spun și județu.
Foaie verde foi de brad
Sunt din județul Arad
Că i mă doare inima
Să vă spui și comuna
Trandafir crescut în spini
Sunt din comuna Șeitîn:
Scrisă de Soldatul:
Deliman Ștefan.

Criștior

— Griji „Poșta” dacă ai fost aventurier de fotbal, nu înseamnă că ești și la fete, ești logodit la Criștior dar nu fi și spre Arad, că-o să-ți pună Nuși foc în cap.

— „Țesătoria” face ravagii în chestia cu amorul și preferă numai muzicanșii. Fiți prudente minorelor să nu vă di-țrași prea bine acuma iarna, fiindcă Vara decide.

— Un pr' tins domn, duce acasă dudula dela frizerie să-l bărberească, o introduce pe ușă și după terminare îi dă drumul pe geam. Dar dacă se accidentă, ce făceai!!!

Poșta redacției

Abonat X. — Mesteacăn. Numele, pronumele și numărul abonamentului și atunci stăm de vorbă.

Fulger — Poezia prea lungă. În viitor trimiteți numai proză.

Pecica — Stofă trimite material, avem nevoie cât mai mult!

Șebîș — Portăfel, rog material din Șebîș și jur.

Săvârșin — Nasturel, ne-ai dat ultimă s'au de ce nu ne mai scrii.

Cartici — Ioncă, dorim noutăți dela voi în sat.

Pentru vânzătorii de calendare

Toți aceia ce au primit spre vânzare „Cărintariu lu Juân Nojiță” sunt rugați pe această cale să ne trimită prin mandat postal, sumele rezultate din vânzare.

Sumele vor fi trimise pe adresa: **Administrația BRAVO! Arad, Str. Vioențiu Babeș No. 10**, iar pe cupon se va specifica: „pentru calendare”.

Faceți-vă datoria către armată și către Țară,
Subscriind

Bonuri de înzestrare!

Pecica

Șampania, după părerea noastră e un lichid gustos alcoolic, ce întrebuițează de obicei de către persoanele cu ceva „crișari” pîmbă, pențruca cu sau fără alți pe torul altor competente de 15— în jur alcool, consumate destinate a fi tourate — nu pe aceiași cale — a-și produce un cap mai greu de 5 kgr., cum îl au unii domni obișel..

Un domn dela noi însă, a găsit un mijloc foarte eficient de economie prin consumarea lichidelor mințite. Anume: procurarea cu julul... necesar în orice inițiativă.

Dăm o rețetă: — natural în posesia curajului — la o seară un bal, sau la revelion de ex., voci la duel... pardon, la dans cea mai necurată femeie. Respectiva, recunoscătoare își promite pîmbări de măsele și o extracție pe gratis... Curat vorba amicului din cauză...

Pentru succes, recomandăm doamnelor de meserie!

Trebuie să menționăm că peștii lor le lipsește foarte mult în general — curajul; și n'ar fi așa mirare dacă nar fi vorba de oameni în etate și cu oarecare tură. Astfel oamni la frumoasă vârstă de 30 de ierni, — în salon de dans — așteapă el vifare. D-șoarele tângesc după braj ocrotitor și-și mișcă ritmic cloarele sub masă. Muzica Domnișii se privesc complici, rușina parcă de lipsa proprie de curaj dacă se poate numi astfel, venindu-și după ce un oarec „pișta” a'nceput și după ce uns gătlejul cu o oarecare lichid comestibil.

Mai ar fi o cauză, tot datoră fricei fanteziste. E vorba de mere absurdă, dar care relevă mod special spiritul de prespătate și deșteptăciune a celui scornit-o.

Domnișii le e frică de puținate; ori altfel nu putem interpreta inițiativa de tălc a timpului.

— Dansați mă, că acuma aici dela „Bravo!..” Ne permitem să observăm o foarte prezenți.

Domnișii abonați din comuna Pecica pe unde nu pot ajunge încăștii noștri sunt rugați, pe această cale să se pună la curent, trimițându-ne abonamentul prin mandat postal.

„CALEA CUNOAȘTERII”

de P. Selegean

Peste câteva zile va apare în librăriilor o cart de interes Oricare intelectual preocupat de blemele existenței, ale sufletului viselor sau de misterul unor cari îl obsedează împotriva convingerii științifice, va găsi în „Cunoașterii” răspunsurile cele labile și o îndrumare spre bună atitudine față de lume, viață și față de transcendență. În mai puțin de 100 de întreg sistem de filosofie. Fără această carte va face să se desprăsească.

Se caută o funcție de birou, cu puține cunoștințe de contabilitate și dactilografiă. A se adresa la administrația Bravo! în Str. V. Babeș No. 10 Telefon 10—83.

Despre fericirea casnică conferință din fugă

biji cititori.

permiteți să mă învârtesc pu-
jurul Ideii de familie...
n ce se distinge un tată de fa-
de un celibatar?

foarte simplu.
tată de familie se deosebește
celibatar prin simplul fapt că
familie, pe când celibatarul n'are

Perioada preistorică

amilia este o noțiune de origină
veche cu toate că primul om
după cum știți, un flăcău
alec.

toți flăcăii tomatoci, a fost
în cursă. Huzurind de bine,
viață de paradis, el poftea și
mult. Din cauza aceasta a fost
din rai și prima pereche de
ai a trebuit să-și zămislească
cu sudoarea frunții.

Perioada antică

Tempurile clasice ale Greciei
Romel, familia a jucat de-
un rol foarte important.

ul familiei se chema Pater fa-
as, și femela sa, Matroană.
nd matroana călca p'alături, se
a Hateiră sau Mageră.

anicia lui Socrate cu Xantipa
drept model de fericire con-
b antică.

Roma moravurile erau mai cu-
Nu era lucru rar ca părinții
lepede copiii. Așa spre ex.
brții gemeni, Romulus și Remus,
ost hrăniți de o lupoaică pe care
mplarea le-a adus o în cale,
ce explică caracterul lor de hat-

Evul mediu

amilia din evul mediu duce o
foarte rezervată. Imediat după
orie, tânărul soț pleacă în cru-
tă, lăsându-și nevestica în paza
mășlor săi vasali.

Înlocuirea după cinci, zece
le lipsă, el sună din corn, dând
este nevestei sale și vasalilor
re sosirea lui.

curia lor este de nedescris.
tatul, nevastă-sa și cel cinci
sărbătoresc înlocuirea nopți
nd, la flacăra căminelor, aprin-
în mod pitoresc de hartane de
de oale ruptă cu mâinile și
lă cu un vin vechi.

Perioada modernă și contemporană

epoca modernă și contempo-
familia se disloacă puțin din
se cauze sociale pe care nu nu
nesc să le enumăr. Stărea asta
cruri provine în bună parte din
model contemporane, grație
a femela își dă osteneala să
ne cât mai mult bărbatului ei,
nd în sufletul acestuia o aver-
naturală pentru propriul său
lip.

lă fiind această aversiune ie-
trebuie să-și ia un amant.
batul e obligat să facă la fel,
supărător dar necesar.

aici, numărul crescând de ac-
de divorț și drame de gelozie
ate cu revolverul.

despre copii, li dai ori la li-
ri la meserie. Dacă n'ai co-
l dai nicăieri, ceace te scu-
pe line de incurcătură, iar pe
influența dăunătoare camara-
lor.

Rusia Sovietică

licrea casnică își atinge apo-
n republica sovietelor.

Căsătoria se încheie la poartul
casei sau la secretarul cooperati-
vel de scrumbii, cea mai apropiată.
Creșterea populației se operează
printr'o simplă „registrare”, înlo-
cuită în caz de însucses printr'o
nouă înregistrare.

În definitiv femela se emancipează,
mol ales grație influenței doamnei
Kolontai, Jeana d'Arc rusă

Ea a turnat grăuntele de sare în
elaborarea de noi condiții climate-
rice, stabilind egalitatea între avor-
turi și nașteri.

Concluzii

În concluzie, și ca rezumat la cele
ce preced, nu pot să mă fac mai
bine înțeles decât reamintind prețio-
sul alorism, atribuit înțeleptului și
fericului Krisnamurti:

„Celibatarul trăește ca un om
și moare ca un câine. Omul în-
surat trăește ca un câine și
moare ca un om.”

Ion Aminado.

Gila Juán Nojiță și cire...

Urmare din pag. 1-a

„*duș lo amince că când leram prunc
am fost auzit pã nu știu ș'ntie că
prunși ge nemeș sa dau cu mâjă-
lle pã gjață. Cã darã pãvrtem a a-
șeta numa baroni ș'cieu gi blastă-
masfi ge aieșce și poace că ge așeta
sor și gdat gi pã la noi.*

„*Mo fost sãrã me în mince și
mno spus așeta că mătura gunotu
șel fac domni pã geață și lam în-
trebat cumut cu tr.aba asta. Și mno
spus că mătãlle așete cu carie să
dau domni pã geață ls cu dungille
oscufte și așete tate geață și fac
on fel ge sfãrmãturi ge geață și
dacã să strãng mulce ge aieșce a-
tunci domni nu să mai pot da. Și
Șt ca să să poatã da, gunoim alesta
iște că să mătura în rãtã sara și
apot să varsã pã geață apã caldã
ca să să topoșcã o șirã geață și
sã să facã tarã aseminea pãnd gi
miniașã. Noa iacã și atasta li tribã
ge om sãndtos și cu scaun la cap.
Noroc că no fost rumãn gea nost
cã bõgam brișca în iel să moarã
dracului gicãt să mai facã lucru ge
alesta...*

„*Mai mort ge frig tunna vrusał
sã mã duc acasã la redacție ca să
spun lu domnu drecior cã tare cu
mince o jãcut când nu so dus și iel
la geață numa clar atunși vinirà o
grãmodã ge fiștorit cu n șce coșoace
roș și vãrãca pã il și cu nișce bã-
ce cãrnã în brãuș. Și cum ajunșã-
rã pã geață, apucarã bãcile ge ca-
pãtu ș'ela subștre și înș epurã să
dele în iel și apot să fugã dupã iel
pã geață ge gãngeat cã i tare brușt
ge aur. Tot curușe mam fã-ut dã
il și nu mã putu rãbda numa tuce
întrebat pã on domn șe trãmura ge
frig lã gr minie cã șe fac cãpieșt
așeta ge fiștori. Iel iște cã să gioa-
cã gea ho hi pã geață Hoch? Da
asta șie boitã o fi întrebat lo tarã
Apu îns spusã cã on fel ge foțbal
șie să gioacã larna pã geață.*

„*Noa gãngil lo astat bolãozalã cu-
ratã cã nu li gștul ge primãvara
plnã toamna când piã nãua numa
și larna lie trebe foțbal. Apa să
mal zã domni cãs cum nfi. Bas
bolãnzl cum să cage cã d. cã ar a-
vea on pã ge mince apu nu șar
lãsa prunși să facã blãstãmãșile
aieșce.*

„*lam lãsat dracului să ingețã ge*

Apărarea pasivă

Exercițiile de apărare pasivă din
ultimul timp, despre a căror opor-
tunitate nu se mai discută în aceste
vremi în cari nu se vorbește decât
de război, au dat loc pe-ici-pe-colo
la diferite incidente de un umor
atât de gras, încât nu putem rezista
tentăției de a transcrie unul din ele.

Scena s'a petrecut pe strada
Popa Tãfu, la unul din exercițiile de
dimineața.

Flueratul sirenelor a oprit în loc
toată circulația. Pasagerii taxicour-
lor și mașinilor de piață s'au refu-
giat prin magazine și prin ganguri,
de unde au continuat să privească
evoluția aeroplanelor. Câțiva recal-
citrași au fost împinși în adăpostu-
rile improvizate de către reprezen-
tanții forței publice.

La un moment dat, când avioa-
nele de bombardament planau chiar
deasupra străzii puși, dintr'o bo-
degă vecină a frupt un cetățean,
care după câteva pirișe neprecise,
s'a îndoit de genunchi și căutând
un punct de rezem în spațiu s'a
așezat pe moalele corpului pe tro-

tuarul din fața unui gang licșil delume.
Spectatorii acestei reprezentații
gratuite au început să rãdã cu ho-
note, până când o doamnă bătrãnã
și mãrinimoasã s'a adresat noului
venit:

— Scoalã, maicã, de-aco'o!
Cetățeanul „filoxerat” a întors
capul agresiv:

— Sã mã scol! De ce, e troturul
lu'tal'to?

Cocoana a insistat cu dukul blã-
deșit:

— Pãi, nu vezi cã vin aeroplanele?
— Ei și? Ce, n'am mai vãzut
„aeroplane”? Ehei, sã fi dumnetã
șnãtoasã! Eu stau la Bãneasa,
lãngã aeropot, și le vãd toatã
ziulicã!

Intervenția unui gardian public n'a
fost de naturã să linișteascã lucrurile:

— Scoalã, domnule, de jos și
întrã repede la adãpost!

— Da dã ce, mã rog?
— Dã nu vezi cã e apãrarea
pasivã?

— Ei și? Ce mã privește de
mine?

— Pãi dumneata nu ești cetățean?

— Ba sunt, da 'ce-are aface?

— Are, cã izricișile se fac pentru
apãrarea vieții cetățenilor.

— Bine, atunci sã vii acasã cu
mine și sã mã aperi de nevastã.

Gardianul și-a pierdut răbdarea:

— Ascultã, omule, dacã nu treci
imediat la adãpost, te bag la în-
chisoare!

Se pare cã beșivul a înțeles în-
sfãrșit. Se ridicã de jos cu greutate
și o porneșete în zig-zag spre gan-
gul din fața, unde i se face loc
imediat.

Dar dacã amenințarea de ad-
neauri și-a fãcut efectul, nu se
poate spune cã cetățeanul e lãmurit.
Se lasã greoi pe umãrul unui asis-
tent și întrebã nedumerit:

— Ce are cu mine, nene?

— N'are nimic, rãspunde cel în-
trebat. Dar dumnetã nu vezi cã se
fac exerciții de apãrare pasivã?

— Ei și?

— Cum, ei și? Vrei sã le o-
moare?

— Cine sã mã omoare?

— Bombele.

— Care bombe, drãgușule?

— Bombele din avion...

De data aceasta, cetățeanul dã
semne de neliniște:

— Aruncã bombe?

— Nu aruncã acum, dar se sub-
înțelege cã aruncã pentru ca sã știe
oamenii cum sã șe oscundã.

— Vasãzicã, e numai fãțãrae?

— Firește. N'oi fi vrãnd sã a-
runcã de-a adevãratele și sã ne
omoare!

Beșivul tace molcum câteva mi-
nute. Apoi, se cramponeazã din
nou de umãrul interlocutorului său:

— Ascultã, drãgușule... N'am mai
fost de o sãptãmãnã pe acasã și
mã omoarã nevastã. Mai bine ar fi
sã mã sinucidã bombele... Am voe?

— N'ai decãt! rãspunde plictisit
cel întrebat. Dar mai bine cumpãrã
fringhie și sãpun, cã e mai sigur.

Atmosfera din gang a devenit
irespirabilã. Plutește prin aer un
miros de tescovinã amestecat cu o
armã pronunțatã de usturoiu.

Însfãrșit, se aud semnale. Alarma
s'a terminat și strada începe sã se
populeze. Cel din gang se reped
afarã, la aer curat, iar o „doamnã
bine”, care a stat tot timpul cu
balista de mãlase la nas, exclamã:

— Slavã Domnului! Dacã mai
șineam puțin, ar fi fost nevoe de
mascã de gaze! Omul cu foarțeca

(Veselia)

*frig și am vnit la redacție să vă
scriu șeam vãzut și să nã trãmiceșt
abolimentu, cã tarie nã trebe neșce
bani să nã cumpãrãm lemne cã nã
ingeățã tinta și nu pucem scrie.*

Al vostra
JUÁN NOJIȚĂ

De pe frontul de Vest

În zona de război în satul eva-
cuat, au mai rămas doar câțiva oa-
meni și câteva animale. Compania
e încãrțuitã în sat. Cãpitanul —
om bun dar energic — a dat ordine
severe soldaților să nu șterpeleascã
purce, pãșãrile sau alte animale
domestice.

Într'o zi cãpitanul trece cãlare și
în fața lui îl vede pe Marius cu un
cocoș în brațe.

Marius încremenește. Se bãlbãie
și pe urmã se explicã miliitãrește:

— D-le cãpitan nu l am furat.

Am intrat în magazia companiei. Pe
un sac cu pãine sta cocoșul. l am
spus sã lasã afarã. N'a vrut de bunã
voie. Am vrut sã-l scot cu forșã,
mi a opus rezistențã, și atunci l'am
omorãt. Puleș constata.

În urma acestei explicații clare —
cãpitanul a dat pintoni calului — sã
nu-l vadã Marius cã rãde!

Deși scutit de armatã, Theodor
Takmann, gãngav, — vrea sã fie
soldat. S'a dus sã se înscrie volun-
tar.

Cãpitanul îl întrebã:

— Cum te cheamã.

— The The-o-o-o-dor Tak Tak-
Tak-Tak Tak

— Bun! Trece-l la mitralierã!

Tante Emma n'a primit nici odatã
peste noaptea un bărbat. Pãnã la iz-
bucnirea rãzboiului. Cum e patriotã
a primit de data acea un soldat.
l-a cedat camera ei și ea a dormit
în suferențe. Peste douã sãptãmãni
a primit o carte postalã:

„Sãruț mãinile! Noi suntem sãnã-
toși și ne merge bine. Știți cine sunt
eu? Eu sunt acela care am dormit
în patul d-tale acum douã sãptãmãni.
Respectuos. Franz.”

Tante Emma e foarte îngrijatã sã
nu cumva sã îl citea cineva cartea
postalã!!!

Aerofagie

Există la Arad un șofer mic și el dracului care boerește „făcând” pe „profesorul” pentru boerul adevărat care își cumpără mașini noi și vor să învețe să conducă.

Mai demult, acest șofer — care injură mai abilit decât un plutonier major și bea mai cu măiestrie decât un legător de perii, — lucra într'un garaj mare. Se căsătorise de curând. Băieții din garaj îl învidiau pentru dragostea pe care vedeau că i-o arăta noua soție. Ba dela o vreme, când volumul femeii începuse să ia proporții, — îi tachinau:

— O să fie mai mare feciorul decât tată-său... A noua lună se apropie. Febră mare în familie. Și 'n garaj. Se pune chiar parluri:

— O să fie băiat, sau fată?

— Va semăna cu tatăl sau cu mama (Ori cu vreun vecin, glumea câte unul). Dar termenul a trecut și nimic nu sa arătat. Au trecut chiar 10 luni.

— Ce-l de făcut?

Șoferul a sfătuit-o pe nevastă-sa să meargă la un medic.

Zis și făcut.

După o scurtă examinare medicul constată că — stupeoare și durere! — nici vorbă de sarcină. Femeea înghițea aer — ca mulți alți oameni, — o boală neînsemnată, care se cheamă aerofagie.

Dezolată și gânditoare, femeea își târâște pașii spre garaj să-i vestească pe soț. Aceasta nu era, însă, acolo. Le-a spus deci, băieților să-i comunice că nu va avea copil, ci că ea e bolnavă de aerofagie. A pornit apoi spre casă unde l-a așteptat cu cina.

Cam târzlu, șoferul a sosit. Abia l-a dat bună seara mult iubitelui soț. S'a așezat la masă și a început să citească ziarul. N'a scos o vorbă. Ea a început să-i pună întrebări:

— Ce-i cu tine? Dece nu vorbești? Ce te-a apucat? Eu sunt bolnavă și tu nici nu mi vorbești? Ei, tot nimic.

Dela o vreme, ea a început să plângă. Atunci s'a îndulșat și el, e luat sticla cu coniac și și-a descărcat sufletul:

— Cum să nu mă îmbufnez? Aștept un copil, un fecior, și când colo, nu numai că nu mi-l aduci, dar mai ești și bolnavă. Dar încă toate astea le-aș înțelege și le-aș primi, dacă băieții dela garaj nu mi-ar spune de cincizeci de ori pe zi:

— „Nași, hai repede că este aici un caucuc de umflat: E specialitatea ta!”

La ora de Geometrie

Geometrie, geometrie
Ca tine să nu mai fie!
Vai de ce n'am geografie
Căci aici mă plictisesc
Și nu am timp să mă gândesc
La fetița ce-o doresc.
Pardon... acum sunt în sală
Profesorul mă întreabă
Iară tu băiat de treabă
Sunt gata ca să-i răspund
Nici o prostie să nu-i spun...
Pitpalac, pitpalac
Spune acum ce să-ți faci?
Pe azi nu mam pregătit
Tot la fete m'am gândit.
Profesorul nu ia în considerare
Și fără nici o supărare
Catalogul el mi-l cere
Patru mi pune pe bărtie
Că știe că asta nu-mi place mie.
... Și ia poștim acum la loc.

Tiparul Tipografiei Diecezane Institut de Arte grafice, Arad.

La cinematograful

În timpul unui film amoroș, doi necunoscuți stau alături. Deodată, unul simte un miros insuportabil. Își întreabă vecinul:

— Ce pufoare! Dumneata ai făcut în pantaloni?

— Da. Dece? ...

Lângă bodegă

Tocmai se leșea dela „Forum”. Prin fața lui Korányi trece o femeie pocită. O vede unul care tocmai eșea dela bodegă, cu pălăria 'ntr'o parte și cu echilibrul deranjat.

— Ptiu, da urâtă mai ești cucoană!

— Și dumneata, pitu, dar beat mai ești!

— Nu-i nimic cucoană, eu dăcă mă desbbăt, totul se ar...arraanjează...dar la mnealta...

Vitejia filandezului

După strălucitele victorii din ultimele zile, ale finlandezilor, când au luptat unul contra zece, a ajuns până la urechile noastre ecoul unui act de eroism neîntrecut.

Într'un regiment se rătăcise un evreu. Soarta a căzut pe el să fie trimis în recunoaștere într'o noapte.

Căpitanul l-a atras atențiunea că de raportul lui depinde soarta întregel companii.

— Lăsați pe mine, dom'le căpitan. Mă întorc și aduc și câțiva prizonieri cu mine

După vre zece minute dela plecarea evreului, numai ce i se aud șipetele

— Ce-i măi? Întreabă unul.

— Nu pot scăpa.

— Păi, ziceai că aduci prizonieri.

— Da, am prins patruzeci de ruși.

— Adă-i încoace.

— Asta vreau și eu, dar al dracului, nu mă lasă să plec...

„D. Crainic”

Mă trimise d. director să-i iau un interviu dlui Nichifor Crainic, când a fost mai deunăzi pe aici.

Despre femei și dragoste

A vorbi bine, este foarte frumos pentru o femeie, A tăcea, este și mai frumos...

Ce roși ar mai mai avea sărutările, dacă îndrăgostiiți nu s'ar certa între ei?

Căsnicia este o reprezentație tragică, la care luăm parte cu pericolul vieții.

Există unele femei care, dacă n'au posibilitatea să facă rău, devin furioase ca o leoaică căreia i s'au furat puții...

Dragostea se înfrățește cu gelozia, la fel cum femeia se înfrățește cu minciuna.

Ca să te vindeci de dragoste, trebuie să te deprinzi să disprețuești

Când două femei s'au strâns la un loc, poți fi sigur că s'au făcut asta cu scopul de a bârbi pe altele...

Oricât de târzlu s'ar însura un bărbat, tot prea devreme este!

Un bărbat care, suferind o decepție, vrea să moară, nu merită să trăiască!

După femei și tramvai nu trebuie să alergi niciodată...

Numai în împrejurări grele ne

Colțul lui Tândărel

— Dute, e un domn de statură mijlocie, negricios, cu căutătură sferdelitoare, dar nu și se uită mult în ochi, cam chel, etc...

Și mi l-a descris amănunțit. Am plecat. La Palatul Cultural, unde trebuia să-l gășesc, mă uit în dreapta, mă uit în stânga dar nu văd nici un l să se potrivească cu descrisul directorului meu. Da, însă deodată-l văd! Exact așa cum mi-l imaginăsem. Ajă la el:

— Domnule, mă scuzați, nu sunteți dvs. din întâmplare d. Nichifor Crainic?

O privire săgetătoare și scurt:

— Nu!

Apoi, după câteva clipe, cu o voce de nebun înfuriat:

— Și chiar dac'as fi eu Nichifor Crainic al dumitale, n'aș fi „din întâmplare”, pentru că mama mea n'a fost o femeie de plăceri. Ai auzit?..

Șunca

După ce a fost tratat multă vreme de către un medic bun al Aradului, un bolnav — mai sărăcuț, — dintr'un cartier, trăgea să moară.

Doctorul a spus soției bolnavului că nu mai e nici o nădejde și că'n consecință, îi poate da să mănânce orice.

Ea, grijulie, s'a și repezit la el

— Ce să-ți dau să mănânci?

A spus doctorul că te faci bine încurând și că-ți pot da ce și dorește inima.

— Nu vreau nimic a gemut omul,

— Dece? Niște carne de puț, nu?

— Nu.

— Dar niște plăcintă? Scoverzi?

— Nu, nimic.

— Nicl fructe, ceva?

— Nu.

— Nimic, nimic?

— Știi ce, — dacă insiști atâta,

de tare mi-e pofta de un pic din șunca aceea ce-l alărnață de grindă.

— Ce, ești nebun? Șuncă?

Asta o fîn pentru înmormântare.

putem da seama de trănicia dragostei unei femei.

„Feriți-vă de femeile pisăloage”, scrie obiceiul să spună un mare scriitor român! Dar, sincer vorbind, există oare femei care să nu fie pisăloage? Mă 'ndoesc!

Când o femeie bea, casa e beată când o femeie e pălămeșe, casa pălămeșe, iar când o femeie nepăsătoare bărbatul e nenorocit...

Vanitatea pe care femeia o vedește în exterior, este semnul evident al sărăciei sale lăuntrice.

Din păcate femeile recunoscă bea la bătrânețe greșelile pe cari le-ar fi putut evita încă din frageda tinerețe.

„Pe femeile să n'o lovești nici măcar c'o floare”, glăsuște un vechiu proverb spaniol C'o floare nu, dar cu parul da!..

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacămuri, și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN

Bijuter

ARAD, Palatul Minonșilor. Prețuri solide.

Femeie distrată

O doamnă căruntă și bogată aproape veșnic cu capul în astfel că se întâmpla de multe ca prin răspunsurile ei să stârnea ilaritatea celor de față. Nu de doamna asta se găsea în saloanele unei bune prietene a ei, care poștise câteva doamne. La un moment dat, o tânără căreia îi m de trei zile bărbatul, spuse cu plini de lacrimi:

— Sunt tare nemânpălată, mi-am pierdut bărbatul!

Doamna căruntă și distrată plică:

— Te plâng din toată înm și-al pierdut soțul.

După aceea, pa semne gânde se la altceva, ea întreabă lin:

— Aveai numai unul?!

Vă închipuiți lesne stupeoarea veș și h z l celor de față.

Cumpărați haine pa ne, mantăi de ploaie, piele la

IOSIF MUZS

MAGAZIN DE HA

ARAD, vis-à-vis de Te

Comunal

Mare asortiment de gata. — Se execută comandă

Prețuri reduse

La fotograf

O cuconiș, brunetă ca o bășă din Africa Occidentală, cu părul mai inele, se duce la un fotograf de lux. Spune ce anume o doborâ el. Fotografatul după ce înșiră el o sumedenie de portrete de bine isbutite, repică:

— Stimate doamnă, cred că trudu ar fi mai potrivit să un tablou mare în carbune!

— Că bine zici, da!... Și nu-mi lei prea mulți bani, aduc eu carbunii, căci bărbatul a cumpărat alaltăeri cinci vago

Baptiștii...

Pe Calea Radnei, pe partea numere fără soț, locuiește o fiștă sau... spiritistă, venită din gorii. E sfântă rău și cu multe, cât un „porșor” de Sfântă, sfântă, dar de sărb primii o dită-mal serenadă mare dragul s'o ascuși. Pă vine asta? Baptiștii li-e să primească și să-și petreacă mai cu muzică jigănească? asta e scrisă în Scriptura până acum n'a gășito nimeni

In tot cazul, treaba-i taină

La dentist

După ce clientul își plânge rea, dentistul îi așează în pune să deschidă gura, și și-apoi:

— În ce parte mănânci?

— Pe strada Cercetașilor, Alexandru”.

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizieră FAN CÂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt și

MAȘINI DE SCRIS de vân de imprumut, la M. SZEGF str. Brătianu 7. Tel. 11-44. special de reparațiuni pentru mașini de scris, mașini de tocure rezervoare. Depozit accesoriile pentru mașinile de

Administrator: SIMION BUDEANU